

Zrod Československa pod egidou Židů

28. říjen 1918 je největším ponížením Čechů a Slováků

Cílem 1. světové války bylo rozbití velkých mocenských států (monarchií) a zničení jejich vlivu v Evropě: Rakouska-Uherska, Německa, Ruska a Turecka. V těchto státech vládli dědiční monarchové, kteří byli současně hlavními oporami náboženských idejí a církví. Jejich likvidace byla základní podmínkou k nástupu mezinárodního židovského kapitálu a jeho politické projekce: demokratizace, bolševizace, internacionalizace, odstranění velmocenského postavení Evropy ve světě a její podřízení světovým kolonizačním a sjednocovacím záměrům Židovstva. K tomu účelu byla programově aplikována idea ateismu a idea národnosti. Svým posláním to byla idea revoluční od samého počátku – likvidace stávajícího politického a mocenského stavu. Tak byla prakticky odstraněna hospodářská a politická moc aristokracie (většinou křesťanské šlechty) a církví. Především však šlo o likvidaci moci a vlivu katolické Církve, jež byla po staletí jedinou hradbou proti světovládným plánům Židovstva a ještě především v Rakousku-Uhersku měla relativně pevné postavení. Proto také všechny heretické a kacířské sekty, které po celá staletí systematicky podkopávali Církev svatou – ariáni, katarí, husité, valdenští, albigenští, atd. – byly buď založeny, nebo skrytě podporovány a financovány Židy!

Výsledkem 1. světové války byl vznik umělých státních útvarů, tzv. republik, jako byla německá Výmarská republika, Československá republika, Rakouská republika, atd. Ve všech těchto státech získali Židé naprostou kontrolu nad jejich finančním a politickým životem. Prostřednictvím zednářských lóží v nich ovládli všechny složky veřejného života.

Československo bylo z těchto států výjimečné tím, že se stalo jakousi pevností židovského vlivu v Evropě. Československá republika byla experimentem uměle vytvořeného státu na přání mezinárodních Židů ze států Velké čtyřky. Proto také bylo jedinou zemí, ve které byla oficiálně uznána židovská národnost. Aby Židé dali všem svým soukmenovcům ve světě znamení, že v Československu už vládne „vyvolený národ“, nechali do státní vlajky umístit modrý klín. Pro zasvěcence viditelným triumfem zednářstva nad katolickou Církví bylo osudové stržení Mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí 3. listopadu 1918.

Od samého začátku své existence byla tedy tzv. Československá republika, český a slovenský národ pod stálou kontrolou a kolonií mezinárodního Židovstva. Hlavním garantem židovského vlivu v Československu byl její prezident T. G. Masaryk (který byl po svém skutečném otci Redlichovi židovského původu). Tím druhým byl vysokostupňový zednář E. Beneš. Proto byly na pokyn židovsko-zednářských kruhů ze zahraničí založeny v roce 1919 v Československu zednářské lóže „Dobrovský“, „Dílo“, „Umění-Týn“, „28. říjen“, „Šafařík“, „Národ“, „Purkyně“, „Velká národní lóže Československá“, atd.

Právě prostřednictvím zednářských lóží, jak už bylo řečeno, Židé ovládli veškerý život v Československu – politiku, finance, soudnictví, zdravotnictví, státní správu, armádu, atd. Židé pomocí zednářských lóží pronikli i do tzv. nacionálních kruhů

a českých skupin. Mnoho významných českých lidí bylo členy zednářských lóží a byli to i lidé z tzv. nacionálního tábora (jako kupř. Karel Kramář, Alois Rašín). Navenek vystupovali jako stoupenci nacionální pravice, večer však zasedli za stoly zednářských lóžových templů, oblékli si zástěry a odznaky a seděli tam a přijímali pokyny od židovských exponentů! A již svou příslušností v zednářských lóžích dali veškerý svůj politický program a vliv do služeb zednářských velkolóží, jejichž sídlo bylo buď v Londýně, v Paříži anebo v New Yorku. Navenek vystupovali jako Sokolové a členové pravicových politických organizací, vskrytu však pracovali pro mezinárodní zednářstvo a Židovstvo! V zájmu spravedlnosti však zde musí být řečeno, že mnozí z nich byli vedeni snahou o národní osamostatnění a že velmi pravděpodobně vůbec ani nevěděli, čemu ve skutečnosti slouží. Rozhodně v lóžích nepatřili k zasvěceným jako třeba výše zmíněný Beneš, a z toho důvodu také byli na ten či onen způsob z veřejného života odstraněni. Totéž platí o převážné většině legionářů, kteří bojovali za svou, bohužel jen národně orientovanou ideu.

Proto byla založena zednářská lóže „Národ“ a jiné lóže, aby se tím rozložil vnitřní český život. Je dílem židovsko-zednářských lóží, že byl v roce 1935 Beneš zvolen nástupcem Masaryka za prezidenta. Sluncem zednářských lóží byl T. G. Masaryk, Měsícem Beneš a Polárkou dr. K. Weigner, univerzitní profesor, který byl velmistrem československé národní velké lóže. Také starosta Sokola dr. J. Scheiner byl zednářem 30. stupně. Čili vnitřní český život byl úplně rozhlodán zednářskými a židovskými vlivy. Šlo o největší ponížení Čechů a Slováků v historii, kdy jim bylo namluveno, že mají samostatnost, ačkoli byli ovládáni a vysáváni parazitem, který už po tisíciletí ničí národy! Židé touží po ovládnutí světa taktikou, která se nezměnila od prvopočátku lidských dějin. Zmocnit se peněz, rozložit veřejné mínění, zbavit národ jeho duše a ducha, ovládnout rozhodující politický svět a pak točit národy jako figurkami, vysát je, kořistit z nich a tak bohatnout a připravovat o bohatství pokorný a ochotný nežidovský svět pro další blaho příštích generací Izraele!

Ustavení Československé republiky v říjnu 1918 je dodnes zahaleno houževnatě udržovaným mýtem, vytvořeným a šířeným zednáři především v období prvních dvaceti let její existence.

Vznik československého státu v říjnu 1918 tedy rozhodně nebyl obnovou české státnosti ve smyslu svatováclavské tradice, nýbrž „státem na zkoušku“ podle záměrů versailleské konference, výstižně nazvané „košer konference“. Ostatně další osudy umělého státního útvaru to jen potvrzují. Není tedy důvod k oslavování, ale mnohem spíše k vážnému zamyšlení.

Bývalé Československo vzniklo na přání Židů a pro jejich cíle! Dokud si jako Čechové nepřiznáme, že 28. říjen 1918 i 17. listopad 1989 (kdy byla znovu instalována židozednářská demokracie po taktickém stažení bolševismu z oběhu) jsou ponížením českého i slovenského národa, nemáme právo si stěžovat na přítomnost, která má kořeny v těchto dvou datech! Obě dvě totiž spojuje triumf Židů nad našimi národy!

Jiří Folprecht

www.spiknuti-proti-cirkvi-a-lidstvu.com